

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Lidl Stiftung & Co. KG (Neckarsulm, Germania)

Datele privind procedura în fața OAPI

Solicitantul mărcii în litigiu: reclamanta

Marca în litigiu: marca comunitară figurativă care cuprinde elementul verbal „ABTRONICX2” – cererea de înregistrare nr. 8 534 943

Procedura care s-a aflat pe rolul OAPI: procedură de opoziție

Decizia atacată: Decizia Camerei întâi de recurs a OAPI din 4 septembrie 2014 în cauza R 2078/2013-1

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate și trimiterea opoziției în fața OAPI;
- obligarea OAPI la plata cheltuielilor de judecată.

Motivul invocat

- încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009.

Recurs introdus la 28 noiembrie 2014 de Banca Centrală Europeană împotriva Hotărârii din 18 septembrie 2014 a Tribunalului Funcției Publice în cauza F-26/12, Cerafogli/BCE

(Cauza T-787/14 P)

(2015/C 046/72)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurentă: Banca Centrală Europeană (reprezentanți: E. Carlini și M. López Torres, agenți, asistați de B. Wägenbaur, avocat)

Cealaltă parte din procedură: Maria Concetta Cerafogli (Roma, Italia)

Concluziile

Recurenta solicită Tribunalului:

- anularea Hotărârii din 18 septembrie 2014, în cauza F-26/12, Cerafogli/BCE;
- pronunțarea unei hotărâri în conformitate cu concluziile recurente în primă instanță și
- suportarea de către fiecare parte a propriilor cheltuieli de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea recursului, recurenta invocă patru motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe faptul că jurisprudența *Grolsch* a fost extrapolată în mod eronat la cauzele privind funcția publică, interpretându-se astfel în mod greșit domeniul de aplicare al principiului protecției jurisdicționale efective în lumina articolului 47 din cartă, și pe motivarea neadecvată.
2. Al doilea motiv, întemeiat pe faptul că nu s-a ținut seama de dreptul la apărare al instituției, nerespectându-se scopul procedurii precontencioase, pe faptul că nu au fost luate în considerare faptele relevante și pe interpretarea greșită a principiului securității juridice.

3. Al treilea motiv, întemeiat pe faptul că a-au dedus concluzii eronate din natura unei excepții de nelegalitate, pe interpretarea greșită a articolului 277 TFUE și a principiului securității juridice.
4. Al patrulea motiv, întemeiat pe interpretarea greșită a principiului protecției jurisdicționale efective, pe faptul că nu au fost luate în considerare faptele din prezenta cauză și pe încălcarea principiului proporționalității.

Recurs introdus la 5 decembrie 2014 de Eric Vanhalewyn împotriva Hotărârii din 25 septembrie 2014 a Tribunalului Funcției Publice în cauza F-101/13, Osorio și alții/SEAE

(Cauza T-792/14 P)

(2015/C 046/73)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Recurent: Eric Vanhalewyn (Grand Baie, Insulele Mauritius) (reprezentanți: S. Orlandi și T. Martin, avocați)

Cealaltă parte din procedură: Serviciul European de Acțiune Externă (SEAE)

Concluziile

Recurentul solicită Tribunalului:

- anularea Hotărârii Tribunalului Funcției Publice a Uniunii Europene (Camera a treia) din 25 septembrie 2014 în cauza F-87/12 (Osorio/SEAE);
- statuarea prin dispoziții noi după cum urmează:
 - anulează decizia atacată;
 - obligă SEAE la plata cheltuielilor de judecată aferente ambelor proceduri.

Motivele și principalele argumente

Rezultă din cererea introductivă că recurentul solicită anularea Hotărârii Tribunalului Funcției Publice (Camera a treia) din 25 septembrie 2014 pronunțată în cauza F-87/12, Osorio și alții/SEAE.

În susținerea recursului, recurentul invocă trei motive.

1. Primul motiv întemeiat pe o eroare de drept, întrucât Tribunalul Funcției Publice (denumit în continuare „TFP”) a considerat, pe de o parte, că omisiunea SEAE de a adopta dispoziții generale de aplicare (denumite în continuare „DGA”) a articolului 10 din anexa X la Statutul funcționarilor Uniunii Europene (denumit în continuare „statutul”) era justificată de faptul că SEAE se afla încă, în ceea ce privește aplicarea acestei dispoziții, într-o perioadă de adaptare și, pe de altă parte, că nerespectarea obligației de adopta DGA nu poate fi invocată în mod util de recurent decât dacă acesta demonstrează că AIPN a aplicat respectiva dispoziție în mod arbitrar.
2. Al doilea motiv întemeiat pe o eroare de drept săvârșită de TFP, întrucât a considerat că SEAE a motivat în mod valabil decizia atacată, deși nu au fost expuse motivele care au determinat AIPN să se îndepărteze de avizul negativ al comitetului pentru personal.
3. Al treilea motiv întemeiat pe o eroare de drept săvârșită de TFP, întrucât a considerat că AIPN putea, în lipsa unor DGA, să țină seama de alți parametri decât cei prevăzuți de statut pentru a măsura intensitatea dificultății condițiilor de viață în locuri de repartizare a agenților în afara Uniunii Europene.